

بِقَالِمْ آقاَيِيْ مُحَمَّدِ جَنَابِ زَادَه

مدیر نامه ندای آسمانی

اصل اقتصاد در اسلام

بکی از امتیازات دیانت اسلام ، هیان ادیان بر رک آسمانی - این است که دین مقدس اسلام تنها یک دین مجردی که برای پرورش روح صرف وقت کرده باشد نیست بلکه نظاهات دین اسلام راهنمای یک زندگانی پر نشاط و پر از فعالیت است که از لحاظ نظم سیاسی کامل و در نظام اجتماعی و اقتصادی یکتا و بیمانند است .

در اسلام عام و دانش درس رفعت امور اجتماعی و حیات فردی قرار گرفته و بالاخره فرهنگ اسلامی که از خودشناسی بخداشناسی دلالت و توجه میکند و دانش و بینشی که مبدأ ان عرفان به آفریدگار جهان باشد از سوء تفاهم و گمراهی دور و مانند حلقه زنجیر روابط احتیاجات مادی و عقلی را محکم و پیوسته میدارد .

سیاست در دین مولود اخلاق کرده و صفات حسن و ایمان به پروردگار یکتا و بیهمتا است بنابراین افکار را از پرستش غیر از خدا و ها سوی الله فارغ میسازد و وقتی هومن بخداد در مکتب اسلام پرورش یافت و باو تعلیم داده شد که ستایش مخصوص ذات واجب الوجود است و پس در این وقت نه بت های جاندار و نه بت های بی جان را میپرسند و نه در برابر زور و قدرت تسلیم میشود - نه ارکسی امیددارد و نه بیم - با این اصل ظلم و ستم کاری دیگر وجود پیدا نمیکند زیرا ستم کاری مولود دماغه ای علیل است که از روی عجز و ناتوانی در مقابل توانا زانو بر ذهن هیزند و به ناتوان ظالم و ستم هینمايد از یکی زور میشنود و با مید اینکه از شر او اینم بعائد یا هانند سیاه گوش از فضلہ طعمه در زندگان مخوف اعشه نماید شریک جور و جفای اقویا میگردد و در عین حال که زور میشنود زور میگوید تاطعنه ناچیز ضعفا را از دست آنها بگیرد یا باعمال شاقه آنان را هجیج و بخدمت خود و ادار سازد والبته فرب و هکر ، سالوسی و دروغ ، حیله و تزویر در این طرز زندگانی آزار کان اخلاق است در صورتیکه اسلام بالاهم شکستن کاخ جور و ستم و مر کزیت دادن افکار به پرستش ذات یگانه این صفات ذمیمه را از عیان میبرد و معاملات و

امور اقتصادی را روی قواعد روشن و راستی استوار میدارد و این نکته را واضح هیکردادند که دبانت در داد و ستد و روابط فردی و اجتماعی همانع ظلم و نادرستی است.

اسول اقتصاد عصر حاضر که توجهی به تقویت هبانی اخلاق و دین ندارد از جهات مختلف نه بر نک و خدعا در آن نفوذ میکند.

با همه هبانی عامی و تاریخی و پایه های که دانشمندان برای عالم اقتصادی در تهدن امروز ساخته اند چون پایه اخلاق و ایمان بخدا در آن دیده نمیشود دمدم دوچار ارتعاش و تغییر و تحول و انقلاب است.

اساس اقتصاد را میتوانیم دروضع و حال حاضر جهان اینطور مطالعه کنیم:
یکی از قواعد اقتصادی فعلی که درکشور های آزاد معمول است حریت افراد در عمل و در معاملات و در کار تجارت و صناعت است یعنی فعالیت فردی - اعم از نفع و ضرر - روی مصلحت شخصی و هدف خصوصی چرخ میزند.

نتیجه این نوع اقتصاد چگونگی زندگانی شخص را درخانه و جامعه بوجود میاورد - در این شکل اقتصاد اغلب سرعت ایله اندک و رنج و زحمت بسیار ولی سود متعلق بعامل واحد هی باشد.

یک نوع دیگر از روش اقتصادی - اقتصاد جهی و مشارکت سرمایه داران با هم است و در نتیجه اخترات شگرف مکانیکی و پیدایش کارخانه ها ارباب نرود از طبق صنعت یافلاحت و تجارت به نتایج عظیمی از محصل و سود میرساند و بازار های داخله و خارجه را - البته باوساط سیاسی و قوه حکومت در دست میگیرند - در این سیستم عمل حریث فردی از میان میروند زیرا سرمایه داران بزرگ سرمایه داران کوچک را می بلعند.

این روش اقتصادی که حرکت آن از اروپا آغاز شده و بازار های جهان را فرا گرفته و علاوه بر اینکه مشاغل آزاد فردی را از هیان برده یک تأثیر عمومی و کلی در سر نوشت جامعه انسانی داشته یعنی اجتماعاتی را که عقب هانده و فاقد نرود و وسائل مکانیکی بوده اند از پای در آورده و برای تحصیل مواد خام همalk فاقد سلاح را مستعمره ساخته و در عرض آنجا را بازار فروش می حصول صنعتی خود قرار داده است و برای اینکه کشور های نانونان نرود خود را به رایگان تسلیم چهانگیران و سیاست اقتصادی آنها مینمایند و هستی خود را در خرید می حصول آنان مصرف کنند انواع مفاسد را در آنجا پاشیده و همانع از رشد و تلاش هادی آنها میگردند.

جنک های مدهش نیمه اول قرن بیستم که جهانی را در خون و خاکستر کشید و میلیون ها نفوس را معذوم کرده است نتیجه این سیستم اقتصادی است که دولت های زورمند برای بدست آوردن بازار های یکدیگر و تسخیر هستعمرات بجان هم افتادند.

البته نمیتوان از همکاری اقتصادی و اشتراک مساعی افراد در امور صنعتی و تجاری انتقاد کرد زیرا اصل تعاون پایه ترقی و تکامل جامعه انسانی در هر یک از شئون زندگانی است. فساد این نوع از فساد اصول نیست بلکه در نتیجه مصرف و طرز عمل است زیرا آن طبقه و دسته ای که مولد ثروت عامل و کار هیباشند در مقابل زحمات خود نتیجه نمیگیرند و حاصل قوه و کار و فکر آنها بنفع سرمایه داران بزرگ تمام هیشود.

اگر در این روش اقتصادی سیاست جهانگیری و انحصار تولید و مصرف دخالت نداشت و دستمزد پیشه وران و کازگران از روی تقسیم هنافع پرداخته میشد هم دنیا از خطر جنک در امان بود و هم انقلابات عمیق و سهمناکی که در درون و بیرون ممالک صنعتی وجود دارد آرام میگردید از همین نظر است که در کشوری مانند انگلستان که متوجه خطر این سیستم اقتصاد شده اند به ملی شدن کارخانه ها و معادن تسلیم کردیده و خواسته اند بوسیله توزیع ثروت میان قاطبه ملت و پیشه وران از خطر محقق جلوگیری کنند.

این تصمیم برای حفظ سیاست و مصلحت - خاص کشور های مانند انگلستان مورد توجه واقع شده و ای چون دنیای زمان میا در حکم يك محیط و يك خانه است يك مملکت و حکومتی به تنهایی نمیتواند اصلاحات سیاسی را برای خود بخواهد و حق حیاتی دیگران را نداشته و همه را گاو شیردم خود دانسته و این روش را نابت نگاه دارد.

اگر دولتی تصور کند که میتواند بایه بودی وضع داخلی خود را مهارت بد بختی دیگران و احساسات در دنیا که میلیونها فقیر و مستمند و ستمکش در کشور های دیگر فارغ بماند اشتباه کرده است و حد وادث خیلی زود فساد نظر و عقیده او را روشن میسازد زیرا بطور محسوس می بینیم که علت اساسی موافقت سرمایه داران و حکومت در ملی شدن منابع فعاله صنعت و حشت از ضربات بخت و شدید و بنیان کنی است که از شیوع عقايد اشتراکی برای محو اصول سرمایه داری بوجود آمده است و هیچ تردید نباید داشت که هر دولت و هلتی آسایش را در دنیای هترقی برای خود بخواهد باید آنچه دارد در راه تقویت نیروی جنگی مصرف کند و این سیستم اقتصاد بطور بکه می بینیم به ضرر مصرف کنندگان مصنوعات و محصول تمام میشود و هست و نیست هر دم

صرف نگاهداری و سائط و وسائل جنگ میگردد و زندگانی برای همه سخت و دشوار میباشد .
یکی از نوامیں خلل ناپذیر طبیعت و خلقت (اعم از اینکه راهنمایان سیاست و اقتصاد دولت های زورمند منکر وجود خداوند بوده یا فقط خدا بزبان بخواهند) این است که در برابر هر فسادی یک قوه قاهره بوجود میاید و اساس فشار و نادرستی و روش غلط را از میان میبرد و بوضع و حالت دیگری میاورد .

منظور از این هدفه بیان هزایای اصول اقتصاد اسلامی است :

در اسلام چون عبادت و سیاست توام است و خدا در همه جا حاضر و ناظر میباشد محبت و راستی و اهانت و درستکاری از واجبات است . در طبیعت فعالیت های اقتصادی یک جریان صحیحی برای حفظ حقوق و اعتراف بهیزان رحمات افراد بوجود میاید . در اسلام نگاهداری زر و سیم ممنوع است و باید طلا و نقره در راه مصلحت عمومی و فعالیت های اقتصادی مصرف گردد . دستور قرآن کریم این است *وَالذِّيْنَ يَكْنِزُونَ الْذَّهَبَ وَالْفَضَّةَ وَلَا يَنْفَقُوْنَهَا فَإِنَّ اللَّهَ فَبِرٌّ لِّهُمْ*

بعذاب الیم

در اقتصاد اسلام سرهایه را کد نمیماند و با نوع صور توزیع و تقسیم میشود .

این توزیع در مرحله اولی از طریق بکار رفتن سرهایه در فعالیت های اقتصادی و پیدایش کار و جلوگیری از مفاسد بیکاری و مانع فقر و مسکن نعمومی است و از جانب دیگر مصارف در امور خیریه ، صله رحم ، انفاق و صدقه هوجب تعديل و وسیله ایجاد محبت و رافع کینه و حسد و بعض طبقاتی میباشد .

البته وقتی بول در یک جا و یک محل هر کزیت پیدا نکرد جریان طبیعی این عمل سبب توسعه کار و بسط معیشت برای عموم است .

در اسلام نگاهداری زر و سیم خواه در گاو صندوق ها یا بصورت ظروف و اواني ممنوع و حرام است و اساساً عملیات بانگی خود بخود و بدون وسیله میان هر دم بعلت اعتماد و اطمینان جریان دارد و چون ربانی از موجبات پیدایش تنبلی و بیکاری و سرهایه داری بدون تولید ثروت و زحمت و مشقت است و دو طبقه همتاز در ان رواج ربا در جامعه بوجود میاید که یکی تزویج و دیگری مستمند است و اجتماع از هم جدا و ناراحتی دوام دارد و نر و تمدن ناچار است برای حفظ تروت و عیش و نوش خود همیشه مجهز باشد و مسکین هم با موجبات فساد او را عزل سازد بدین لحاظ در قرآن مجید این معنی در آیات عدیده صراحت دارد یعنی حرمت ربا مسلم است .

غرض از تحریم ربا در اسلام این است که معاملات اقتصادی در تمام اشکال و صور خود باید قاعده نابت و هقردون بدرستی وعدالت داشته باشد.

یکی از هفاسد عظیم امور اقتصادی در جامعه ما رواج رباخواری است و سند ها وجود هزار پرونده اجرائی در نتیجه تهران و شهرستانها است که نشان میدهد يك طبقه بیکار و پولدار بدون اینکه فعالیت اقتصادی و عملیاتی در تولید ترثیت و عمران و آبادی و صنعت و تجارت داشته باشند از دسترنج گسانی که بنان شب هم تاجنند تحصیل سرمهایه مینمایند و هستی آنها را بدون زحمت تصرف میکنند و احياناً مقررات اجرائی و قوانین هم مؤید عملیات آنها است و بسا رباخوار چندین برابر اصل سرمایه را بنام سود دریافت داشته ولی آن بد بخت بینوایی که زیر بار قرض کمر خم کرده باید شب و روز کار کند و از قوت لایموت خود و زن و فرزند به دزدید برا برگان تسلیم رباخوار بنماید.

نتیجه سخن این شد که در اقتصاد اسلامی حریت فردی در عمل محترم است و کمکهای اجتماعی هم در امور اقتصادی همدوح میباشد اما به شرطی که هر کس بقدر زحمت خود فائدہ و سود دریافت دارد و کسب و کار او مخالف قوانین شریعت نباشد.

اقتصاد اسلامی بهمه غرایز بشری و انسانی و بیول نفسیه توجه داشته و هیچگاه نخواسته آزادی روح ولذت و قدر زحمت اشخاص تابع اصول خشک یا تجاوز و تعدی قرار گیرد. در اقتصاد اسلام فرد برای جامعه کار میکند و جامعه هم حافظ زندگانی و آزادی فرد است در اقتصاد اسلام هوای فکری و قوه حیات در راه آسایش نوع و فرد بکار میروند و افراد هانند آلات کاری کی بی اراده تابع يك هلقین عظیم نیستند بلکه هانند موجودات زنده در کمال آزادی حرکت میکنند.

در اسلام تعاون اقتصادی و اخلاقی و فرهنگی از هر جهه حکم فرما است، احتکار و انحصار و هونپول وجود ندارد و این مسائل با نظر خالی از غرض بخوبی ذرک میشود و مسلم است که اسلام واضح اصول و قواعدی است که میتواند دنیا پر آشوب و متلاطم و مخوف را بروز گار سلامت و خوشی و امنیت سوق دهد.